

Zitting 2002-2003

19 maart 2003

BEKNOPT VERSLAG

MIDDAGVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Ontwerp en voorstel van decreet

- Bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen
 - Algemene bespreking (*Voortzetting*)
(Sprekers : de heer Jacky Maes, mevrouw Isabel Vertriest, de heer Erik Matthijs en minister Vera Dua) 3
 - Artikelsgewijze bespreking 6
(Spreker : de heer Jos De Meyer)

Onderzoek van de geloofsbrieven

- (Spreker : de heer Frans Ramon, verslaggever) 7

Actuele vragen

- Van de heren André Moreau en Jan Van Duppen (Preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus)
met antwoord van minister Mieke Vogels 7
- Van de heren Joris Van Hauthem en Jos Bex (Uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem)
met antwoord van minister Vera Dua 8

Mededeling van de voorzitter

- Verwelkoming 400.000ste bezoeker 10

Actuele vragen (Voortzetting)

- Van mevrouw Isabel Verriest (Verkavelen van gronden in risicogebieden voor overstromingen)
met antwoord van minister Dirk Van Mechelen 10
- Van de heer Bart de Smet (Voorontwerp van gemeentedecreet)
met antwoord van minister Paul Van Grembergen 11

Motie van orde

- Voorstel tot spoedbehandeling 11

Interpellaties

- Oproep van vier Vlaamse topindustriëlen betreffende de waardering van de industrie in Vlaanderen
(Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Marc van den Abeelen, Miel Verrijken, Roland Van Goethem, Robert Voorhamme, Ludo Sannen en André-Emiel Bogaert, minister Jaak Gabriels, minister Dirk Van Mechelen en minister-president Patrick Dewael) 11
- Met redenen omklede moties 18
- Bestuurbaarheid van de stad Antwerpen na het ontslag van het voltallige schepencollege
(Sprekers : de heren Filip Dewinter, Kris Van Dijck en Herman Lauwers en minister Paul Van Grembergen) 19
- Met redenen omklede moties 22

Voorstel van decreet

- Inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 22
 - Voorstel tot spoedbehandeling 22
 - Algemene bespreking
(Spreker : de heer Filip Dewinter) 22
 - Artikelsgewijze bespreking 23

Ontwerp van decreet

- Bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen
 - Aangehouden stemmingen
(Sprekers : de heren Jos De Meyer, Jef Van Looy, Frans Wymeersch en Paul Van Malderen en mevrouw Mieke Van Hecke) 23
 - Hoofdelijke stemming 24

Voorstel van decreet

- Inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003
 - Hoofdelijke stemming 24

Met redenen omklede moties

- Containerklassen en wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs
 - Hoofdelijke stemmingen 24

Regeling van de werkzaamheden 24

Aanwezig 24

Afwezig met kennisgeving 25

Afwezig zonder kennisgeving 25

MIDDAGVERGADERING VAN WOENSDAG 19 MAART 2003

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 13.19 uur.*

ONTWERP EN VOORSTEL VAN DECREET

Bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van de algemene bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en het voorstel van decreet van de heren Van Looy, Matthijs, De Meyer, Kindermans en Laurys en mevrouw Gardeyn-Debever houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De heer Jacky Maes : Het mestdecreet is voor ons in de eerste plaats een milieudecreet, maar daarnaast ook een socio-economisch decreet. Het mestdecreet moet een gezond milieu met goede landbouw combineren, maar nu voelen zowel de landbouw als het milieu zich benadeeld. Men zegt nu dat het mestdecreet van 1991 niet voldoet. Bovendien houdt de Europese Commissie alles nauwlettend in het oog.

Dit ontwerp van decreet vloeit enerzijds voort uit de opgedane ervaring en werd anderzijds geschreven omdat de sector vroeg om het decreet aan te passen opdat het makkelijker uitgevoerd zou kunnen worden. Sp·a beschouwt dit ontwerp van decreet als een stap in de goede richting, maar kent ook de onvolmaaktheden ervan. Artikel 9 is een goede zaak, maar lost ook niet alles op. Zowel de milieubeweging als CD&V willen de LAT-regeling opheffen, maar wel om andere redenen. Sp·a beseft dat de afschaffing ervan tot problemen in de mestverwerking zal leiden.

De landbouwers zijn het onderling ook niet altijd eens. Pluimveehouders, melkveehouders, varkenshouders, ... hebben elk hun eigen - vaak tegenstrijdige - agenda.

We hebben het CD&V-amendement dat de definitie van mestverwerking licht wijzigt, grondig besproken in de commissie alvorens het goed te keuren. Toch werden we onmiddellijk bestookt met allerlei mails en brieven om ons duidelijk te maken dat dit amendement het milieu schade zal toebrengen. Hebben deze doemdenkers gelijk ? Is het water tussen de milieubeweging en de landbouw niet te diep ? Is het eigenlijk gepast om alles af te schieten ?

Het voorstel van de heer Denys om het decreet te evalueren is goed, maar sp·a is van oordeel dat het resultaat nooit goed zal zijn als we blijven werken op basis van dit decreet. Geen enkele aanpassing is neutraal. Daarom stellen sp·a en Spirit voor om het decreet volledig te herschrijven. Een werkgroep bestaande uit twee politici en één deskundige per democratische fractie, een vertegenwoordiger van de Mestbank en een vertegenwoordiger van het kabinet dient het nieuwe mestdecreet voor te bereiden. Ik verkies deze samenstelling omdat de landbouw- en milieusector niet voortdurend over onze schouder mogen meekijken. We moeten ervan uitgaan dat een mestdecreet een milieudecreet is dat de landbouwers ook garanties biedt. Dit uitgangspunt gecombineerd met de opgedane ervaring moet volstaan om nog voor het einde van dit jaar een nieuw decreet te kunnen goedkeuren.

Sp·a zal dit ontwerp van decreet en de amendementen van CD&V goedkeuren, ook al weten we dat het decreet over enkele maanden opnieuw gewijzigd zal moeten worden.

Mevrouw Isabel Vertriest : Ik veronderstel dat de heer Maes het enkel over de amendementen heeft die CD&V in commissie heeft ingediend.

Vandaag bespreken we de zoveelste bijsturing van het mestdecreet nadat de sector ons op bepaalde

problemen had geweest. Ondanks de ettelijke vragen om uitleg, resoluties, hoorzittingen, ... beweert CD&V in haar reflectienota dat we niet genoeg gedebatteerd hebben over dit ontwerp. Voor het Kerstreces was iedereen bereid snel te werken. CD&V werkt blijkbaar liever traag.

Het mestdecreet is een milieudecreet. CD&V en het grootste deel van de sector schrijven alles wat verkeerd loopt, daaraan toe. Er is niet alleen een milieuprobleem, maar ook een prijsprobleem. Men kan economische problemen evenwel niet afschuiven op het milieu. Uit de vele reacties die de commissieleden hebben gekregen, blijkt dat vooral de 100-procentverwerking en de verlenging van de nutriëntenhalte met twee jaar moeilijk liggen. Die twee maatregelen zijn gebaseerd op de standstill en die verlaging van de mestdruk blijft nog steeds nodig.

De landbouw levert een belangrijke bijdrage aan de vermesting en verzuring. Ze is verantwoordelijk voor 72 procent van de stikstof- en fosforemissie en voor ongeveer de helft van de verzurende deposities. Dat hangt samen met de toename van de veestapel. Verder zijn het meststoffen- en pesticidengebruik in de landbouw belangrijke bronnen van watervervuiling. Volgens het ESI-rapport behoort België tot de top 4 van de EU-landen met het hoogste verbruik. De stikstof- en fosforoverschotten in de landbouw zijn volgens het MIRA-rapport tussen 1998 en 2000 met ongeveer 10 procent gedaald. Die verbetering is te wijten aan onder meer MAP2bis en de subsidies voor de afbouw van de veestapel.

De sector heeft al inspanningen geleverd, maar de milieudoelstellingen zijn nog niet bereikt. Het uitgewerkte meetnet is de indicator van de situatie en daardoor een stimulans voor de veetelers. Dat betekent dat het standstillprincipe nodig blijft. De 100-procentmestverwerking kan niet worden opgeheven zonder het totaal van de te verwerken mest te verminderen. Dat zou opnieuw meer druk op de grond betekenen, tenzij de meer grondgebonden bedrijven meer verwerkingsplicht krijgen. Er is het denkspoor gecreëerd dat landbouwers door samenwerking met andere niet of minder verwerkingsplichtige bedrijven wel het volume te verwerken nutriënten behalen.

De verlenging van de nutriëntenhalte is in essentie het instrument om de standstill te garanderen. Gelet op de oppervlaktewaterverontreiniging kan die standstill nog niet worden opgeheven. Het is belangrijk om dat nu al aan de landbouwer duidelijk te maken. Verder is samenvoeging toegestaan mits er een afroming is van 25 procent.

Voor Agalev is de uitvoering van de bezwarende maatregelen cruciaal. De vraag of Europa de voorgestelde kwetsbare gebieden zal aanvaarden, blijft immers als het zwaard van Damocles boven ons hoofd hangen. De inkorting van de uitrijregeling in het naseizoen en de beperking van de stikstoftoevoer tot 450 in plaats van 500 kilogram nitraat per ha moeten aan Europa dan ook duidelijk maken dat de problemen aangepakt worden. Beide maatregelen kunnen snel resultaat opleveren. Als Europa het voorstel over de kwetsbare gebieden niet aanvaardt, dan komt het Europese geld voor de plattelandsonwikkeling in het gedrang en daardoor worden vooral milieuvriendelijke landbouw-bedrijven benadeeld.

Door het amendement van CD&V mag verwerkte Vlaamse mest aangeboden worden. De milieubeweging vreest dat dit de deur openzet voor het massaal dumpen van mest in parken, tuinen enzovoort waardoor de nitraatvervuiling van de oppervlaktewateren zal toenemen. Agalev vraagt dat de minister erop toeziet dat dit niet gebeurt en dat er voor de verwerkte mest onder meer Vlarea-normen worden toegepast.

Ten slotte is er de veel gehoorde vraag naar een nieuw MAP. Dat zal er sowieso moeten komen. Een belangrijk punt is dat men zicht heeft op wat al dan niet mogelijk is inzake mestverwerking. Pas dan zal dit economisch haalbaar worden. (*Applaus bij AGALEV*)

De heer Erik Matthijs : In een brief, die ik van een landbouwer ontving, staat onder meer dat 400 dynamische varkensbedrijven de deuren moeten sluiten indien de 100-procentmestverwerkingsplicht niet wordt afgeschaft.

We hebben een amendement ingediend dat bepaalt dat de honderd procent mestverwerkingsplicht moet worden afgeschaft. Uit een studie die de Vlaamse regering heeft laten uitvoeren door de VITO is immers gebleken dat die onuitvoerbaar en onbetaalbaar is.

De verlenging van de nutriëntenhalte tot 2007 is onaanvaardbaar. Pluimveemest is voor honderd procent verwerkbaar. Waarom mag die sector dan niet uitbreiden ? Na 2007 kan het voor veel bedrijven te laat zijn.

Het mestdecreet is door zijn complexiteit en zijn tegenstrijdigheden een onuitvoerbaar geheel geworden dat een duurzame bedrijfsvoering in de weg staat. Het decreet schiet zijn doel voorbij. Veel veehouders hebben geen financieel engagement aangegaan omdat ze binnen de huidige wetgeving twijfelen aan de leefbaarheid van hun bedrijf. Dat geldt ook voor degenen die kapitaal moeten verstrekken.

De adviezen van de stuurgroep Vlaamse mestproblematiek, van de MiNa-raad en van de SERV stellen dat dit ontwerp van decreet geen oplossing biedt voor de fundamentele problemen van vandaag. De SERV stelt dat dit ontwerp van decreet een reeks verbeteringen inhoudt, maar het belangrijke en dringende knelpunten onopgelost laat. Men rekent grotendeels op de mestverwerking, maar die komt om verschillende redenen niet van de grond. Het principe van de honderd procent mestverwerking wordt niet aangepakt.

Het is echter niet te laat om correcties aan te brengen. CD&V heeft eerst in zijn voorstel van decreet en later in zijn amendementen een aantal voorstellen aangereikt inzake de langeafstandstransporten, de mestverwerking en de nutriëntenhalte. De meeste van deze amendementen zijn besproken in de commissievergadering, zij het zeer snel.

Een bedrijf vanaf een bepaalde omvang moet zijn mestoverschot voor honderd procent verwerken. Dat is een hinderpaal voor de uitbouw van bepaalde initiatieven. De honderd procent verwerking is niet haalbaar en technisch niet realiseerbaar. Verwerking van varkensmest is alleen mogelijk bij een gedeeltelijke verwerking. Een realistisch cijfer van 35 tot 75 procent in functie van de productiviteitsgraad van het bedrijf zal de sector aanzetten tot investeren.

Met onze voorstellen bewandelen wij twee sporen, de responsabilisering van de veevoedersector en de substitutie. Om te voorkomen dat het afschaffen van de honderd procent verwerkingsplicht ertoe zou leiden dat er meer nutriënten op de Vlaamse bodem zullen terechtkomen, vragen we dat de veevoedersector een deel van de overschotten voor zijn rekening zou nemen. We stellen ook een substitutie voor van varkensmest door gemakkelijk te verwerken mestsoorten zoals pluimveemest. Indien de totale verwerkte hoeveelheid dezelfde blijft, kan het doel behouden blijven, namelijk dat er minder mest op de Vlaamse bodem terechtkomt.

Ik zal de voornaamste amendementen toelichten. In amendement 23 pleiten we voor de afschaffing van de LAT-plicht en van de honderd procent verwerkingsplicht. We willen de verwerkingsplicht afstemmen op de reële productiedruk van de gemeenten. Bij het mestverwerkingsproces willen we substitutie door andere mestsoorten toestaan.

In amendement 24 schrappen we de 75 procent verwerkingsplicht bij de overname van een inrichting en de overdracht van de mestverwerkingsplicht bij de opsplitsing van bedrijven.

De heer Jacky Maes : Het staat de heer Matthijs vrij de amendementen nog eens naar voren te brengen. Ik wil echter benadrukken dat alle fracties veel vragen hebben bij de werking van het huidige MAP. Daarom stellen we voor een nieuw MAP op te stellen. Is CD&V bereid om daartoe met de andere democratische fracties aan tafel te gaan zitten ?

De heer Erik Matthijs : Als we amendementen indienen die niet aanvaard worden in de commissie, kunnen we die ook indienen in de plenaire vergadering.

Alle fracties zijn mee verantwoordelijk voor de tegenstrijdigheden in het MAP. Wij zijn bereid dit opnieuw te bekijken, maar dat is een zeer zware opdracht.

Amendement 26 betreft de meldingsplicht van de Mestbank aan de veehouders over de te verwerken hoeveelheid. Er zijn ook nog enkele amendementen waarover er overeenstemming was in de commissie en waarvan we hopen dat ze zullen worden goedgekeurd, onder meer de verplichting om de grootste knelpunten

van het mestdecreet te evalueren. We zijn ook bereid de zaak in haar totaliteit te herbekijken.

De nutriëntenhalte en de honderd procent verwerkingsplicht die in dit ontwerp van decreet behouden blijven, hangen als een zwaard van Damocles boven vierhonderd bedrijven.

Minister Vera Dua : We hebben al vaak en zeer uitgebreid kunnen discussiëren over het mestverwerkingsbeleid. Dit is een zeer moeilijk dossier. Enerzijds wordt de milieuproblematiek hier zeer scherp gesteld. Anderzijds is er de bezorgdheid over de leefbaarheid van de bedrijven.

Ik heb altijd gezegd dat 2003 het moeilijkste jaar zou worden, het jaar van de waarheid. Nu zal blijken of het mestbeleid dat werd uitgestippeld door mijn voorgangers en door mezelf, op het juiste spoor zit. Op milieuvlak heeft het mestdecreet in elk geval al resultaten opgeleverd. Er zijn echter knelpunten bij de toepassing van het decreet, en die hopen we met dit ontwerp van decreet gedeeltelijk op te lossen.

Bij het begin van mijn ministerschap heb ik de moeilijke beslissing moeten nemen of ik al dan niet wilde doorgaan met het MAP2 van de vorige regering. Ik heb uiteindelijk beslist verder te bouwen op het beleid dat al was uitgezet. Als de mestverwerking eenmaal op gang gekomen is, kunnen we de onlogische elementen in het mestdecreet aanpakken.

Lange afstandtransport is geen ecologische oplossing want dat omvat extra vervoer en spreiding. Voor een tabula rasa moet er eerst een structurele oplossing voor de mestverwerking zijn. Het minste gerucht over andere oplossingen heeft tot gevolg dat men de inspanningen voor mestverwerking staakt. Men koestert nog steeds de valse hoop om te ontsnappen aan de verwerking.

Dit is een reparatieontwerp, bedoeld om een en ander recht te zetten. Samenvoeging van bedrijven maakt het mogelijk om efficiënter te exploiteren. De enige andere, maar ongewenste oplossing is het oeverloos uitdelen van vergunningen. Een andere pijler is de aanpak aan de bron. Men zal een bedrijf nu kunnen verplaatsen naar een meer geschikte locatie. Dat is echter geen verplichting. Met de bewarende maatregelen willen we een signaal geven aan Europa. Heel Vlaanderen is immers potentieel kwetsbaar gebied. Daarom verlagen we de totale bemestingsnorm lichtjes en verkorten we de uitrijperiode met een week. Dat zijn bijkomende argumenten om onze derogatie te verdedigen.

Er zullen uitvoeringsbesluiten opgesteld worden om het mogelijk te maken om het effluent van de mestverwerking niet te transporteren. Wat de volledige mestverwerkingplicht betreft, laten we de mogelijkheid om een bepaald percentage, uitgevoerd door een ander bedrijf, niet te verwerken. Dat biedt een oplossing voor grondloze bedrijven, onderworpen aan de 100-procentregel. Een versoepeling zal elders gecompenseerd moeten worden, bijvoorbeeld bij de kleine grondgebonden bedrijven. Voorzichtigheid is dus geboden.

We hebben een amendement van CD&V bij de definitie van mestverwerking aanvaard, waarbij grond vervangen werd door cultuurgrond. Gerecycleerde eindproducten kunnen nu wel op bepaalde gronden.

Gelijkaardige producten uit het buitenland waren voorheen al toegelaten. Er zijn wel milieuhygiënische risico's aan verbonden. In een rondzendbrief zullen we duidelijk bepalen welke producten er toegelaten zijn.

De vrees dat mest en mestproducten in tuinen en parken zal gedumpt worden, is ongegrond. Er verandert immers niets aan de mestverwerkings- of de LAT-plicht. Het voordeel is dus beperkt. We zullen eventuele misbruiken bestrijden.

Zoals gezegd, zullen we binnenkort een uitgebreide discussie voeren over de mestverwerkingplicht. Diverse fracties pleiten voor een volledig nieuwe regeling. Ik heb de Mestbank alvast de opdracht gegeven om het voorbereidend werk daarvoor aan te vatten. Het is echter niet zo simpel. Aandacht en begrip voor specifieke situaties liggen immers vaak aan de basis van de complexiteit van de regels. Ik wil echter proberen om op een eenduidige, eenvoudige en effectieve manier het mestprobleem op te lossen. Ik hoop dat alle fracties die bekommernis delen.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De heer Jos De Meyer : We hebben een amendement ingediend om een artikel 8bis in te voeren. De bemestingsnormen die dit amendement voorstelt, wijken enkel af voor de gewasgroepen grasland en maïs voorafgegaan door een snede gras. We baseren ons daarvoor op de conclusies van de stuurgroep Vlaamse mestproblematiek en het antwoord van de Europese commissie op het Deense derogatieverzoek.

Het amendement bij artikel 9 verlengt voor gezinsveeteeltbedrijven en akkerbouwbedrijven de ontheffing voor akkerland en intensief grasland, gelegen in natuurgebied. Op die manier worden onrechtvaardig ontnomen rechten hersteld.

Het amendement bij artikel 14 wil een vrijstelling van zeer kleine graslandpercelen voor zodeninjectie en/of sleepslangtechniek. De amendementen bij artikel 22 en 23 verhinderen een verlenging van de standstill. De sector moet eerst kunnen aantonen dat het mestprobleem kan opgelost worden. Het volgende amendement bij artikel 23 is een correcte vertaling van de resolutie nutriëntenhalte. Het ontwerp creëert een discriminatie tussen bedrijven met een kleine en een grote overschrijding van de toegekende nutriëntenhalte. Door het amendement worden alle producenten gelijk behandeld. Daarenboven komt er een oplossing voor de zogenaamde niet-bestaande bedrijven.

Bij artikel 24 willen we de laatste zin verwijderen. Het verwijderen van de laatste zin schrapt immers de afroaming van 25 procent. Samenvoegen en verplaatsen heeft tot doel de onrendabele bedrijfsvoering van producenten die op verschillende plaatsen dieren houden opnieuw efficiënt te maken. Door het inleveren van de 25 procent van de nutriëntenhalte en de milieuvergunning bij samenvoegen, worden deze bedrijven gestraft terwijl ze eigenlijk een voordeel zouden moeten hebben van deze regeling.

Hele grote bedrijven hebben geen behoefte om alles te concentreren op een plaats. Ze zullen dus niet verplaatsen en bijgevolg ook niet inleveren. De kleine bedrijven daarentegen zullen niets kunnen verplaatsen omdat ze door een inlevering van 25 procent kleiner worden. Ze zullen dus ook minder kunnen concurreren met hun grotere collega's.

Bij artikel 26 moeten het tweede, het derde en het vierde streepje worden geschrapt. Het is immers onrechtvaardig om bepaalde veeteeltbedrijven een vrijstelling te geven voor de regeling van de nutriëntenhalte. Dit impliceert immers een schending van het gelijkheidsbeginsel. De natuurverenigingen zijn steeds vragende partij geweest voor het instellen van een nutriëntenhalte. Het zou ten opzichte van de boeren dan ook bijzonder oneerlijk zijn om de natuurverenigingen die de natuureservaten beheren, vrij te stellen van deze nutriëntenhalte.

- *De stemmingen over de amendementen op de artikelen 2 ,6, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26 en 30 en over de artikelen 2 ,6, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26 en 30 worden aangehouden.*
- *De stemmingen over de amendementen tot invoeging van de nieuwe artikelen 4bis, 6bis, 7bis, 7ter, 8bis en 27bis worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over het ontwerp van decreet houden.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN

De voorzitter : Aan de orde is het aanvullend onderzoek van de geloofsbrieven van de geloofsbrieven van de heer Daelman.

De heer Frans Ramon, verslaggever : De commissie was samengesteld uit de heren Dewinter, De Batselier, Callens, Lootens-Stael, Penris, mevrouw Demeester-Demeyer en mezelf.

De heer De Batselier trad op als voorzitter.

De heer Daelman voldoet aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden. De commissie stelt dan ook voor om de heer Daelman te aanvaarden als geldig lid van deze vergadering. (*Applaus*)

De voorzitter : Mag ik aannemen dat het Parlement het eenparig eens is met de besluiten van de commissie ? (*Instemming*)

Ik roep de heer Daelman uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed af te leggen.

– *De heer Daelman legt de grondwettelijke eed af.*

Namens alle collega's heet ik de heer Daelman van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

ACTUELE VRAGEN

Preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Moreau en Van Duppen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over preventieve maatregelen tegen de verspreiding van het SARS-virus.

De heer André Moreau : De Wereldgezondheidsorganisatie is bevreesd voor het nieuwe virus. Sommigen spreken over een nieuw soort griep. In ieder geval blijven er nog vele vragen bestaan. Ook de geneeskunde staat voor een raadsel.

Naar analogie met de Spaanse griep die in 1918 losbarstte, zou het ook nu om een wereldwijde epidemie kunnen gaan die, net zoals toen, tienduizenden slachtoffers zal eisen.

De symptomen zijn plotse koorts, ademhalingsstoornissen, een hardnekkige hoest en spierpijn. Vooral bejaarden, mensen met een longaandoening en mensen met een zwak afweersysteem zijn er vatbaar voor. Er zijn nu al een tiental doden. In ons land heeft men momenteel al weet van één zieke.

Welke preventieve maatregelen zal de minister tegen dit nieuwe gevaar voor de volksgezondheid nemen ?

De heer Jan Van Duppen : In 1918 eindigde de oorlog met een virale pandemie die miljoenen slachtoffers eiste in de zwaar onderkomen bevolking. Die oorlog was begonnen met jonge mannen die, begeleid door luide marsmuziek en met bloemen zwaaiende meisjes, uitgewuifd werden.

Vandaag start een oorlog met vredesbetogingen. Is er sprake van een nieuwe virale pandemie nog voor die oorlog begonnen is ?

Momenteel zijn er al 300 gekende slachtoffers van het SARS-virus. Waar komt dit virus vandaan ? Is het wel viraal ? Gaat het om familie van de mazelen of het bof-virus ? Het wordt in ieder geval wereldwijd

verspreid via het vliegverkeer.

Moet de minister echter geen statement maken naar de publieke opinie en de zorgverstrekkers ? Ik hoor immers dat vele mensen ongerust zijn. Op de website www.vlaanderen.be of in recente persmededelingen van de Vlaamse regering wordt in ieder geval geen informatie verstrekt.

Momenteel verplichten een aantal scholen kinderen uit China een doktersattest in te dienen waarin verklaard wordt dat deze kinderen niet lijden aan een besmettelijke ziekte of geïnfecteerd zijn met het SARS-virus.

Ook op het federaal niveau blijft het stil. Momenteel zijn er misschien nog maar een tiental doden. Toch noemt de Wereldgezondheidsorganisatie de toestand bijzonder ernstig. Men mag echter niet overdrijven. Wel schieten we tekort in onze informatieverstrekking over dit alles.

Minister Mieke Vogels : Het is niet omdat men nog geen persmededelingen verspreid heeft of op een andere manier, met de media gecommuniceerd heeft, dat men niet met de zaak bezig is. De Gezondheidsinspectie staat in voortdurend contact met de Wereldgezondheidsorganisatie en de federale overheid.

De ervaring leert dat als men de mensen aanmaant tot voorzichtigheid, dit precies paniek veroorzaakt.

Morgen zal er in ieder geval een interministeriële conferentie plaatsvinden waarbij ook de bevoegde administraties zullen betrokken worden. Alle geledingen van dit land zullen er dus voor zorgen dat de nodige maatregelen uitgevaardigd worden.

Intussen verspreidde de federale overheid wel al een persmededeling naar de ziekenhuizen en liet ze brochures uitdelen op de luchthavens aan mensen die uit streken komen waar het SARS-virus woedt.

In ieder geval zullen de huisartsen, het grote publiek en de intermediaire doelgroepen bijkomend geïnformeerd worden.

Volgens het jongste rapport van de Wereldgezondheidsorganisatie zijn er nog maar vier sterfgevallen waarvan bewezen is dat ze te wijten zijn aan het SARS-virus.

De heer Jan Van Duppen : Ik wil de minister terechtwijzen. Ik wou haar niet aanmanen om de bevolking in te lichten over het gevaar van een mogelijke epidemie, maar wel om de bevolking erop te wijzen dat het hier niet om een gruwelijke mysterieuze ziekte gaat.

Minister Mieke Vogels : Ik beschik over onvoldoende gegevens om de bevolking gerust te stellen.

De heer Jan Van Duppen : Als eenvoudige huisdokter kan ik de minister vertellen dat het hier om een mineure vorm van een virale infectie gaat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Hauthem en Bex tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoering van het akkoord betreffende de nachtvluchten vanuit Zaventem.

De heer Joris Van Hauthem : Het eerste akkoord over de concentratie van de nachtvluchten boven de Noordrand van Brussel kwam hier al uitgebreid aan bod. Het pleit voor de minister dat ze haar vergissing heeft ingezien, wat heeft geleid tot het akkoord dat op het Overlegcomité op 24 januari 2003 werd bereikt. Dit akkoord voerde een lichte spreiding van de nachtvluchten in en was op die manier een voorzichtige eerste stap in de goede richting.

Minister Durant stelt sindsdien echter alles in het werk om de uitvoering van dit akkoord tegen te werken.

Ze floot zelfs premier Verhofstadt terug, die zich tot Belgocontrol had gericht met de vraag om de routes uit te tekenen en ervoor te zorgen dat zij operationeel konden worden vanaf 15 mei van dit jaar.

Ten slotte weigerde minister Durant vorige week een antwoord te geven op de vragen van kamerleden van meerderheid en oppositie over het uitblijven van de invulling van het op 24 januari bereikte akkoord.

Premier Verhofstadt maakte gisteren in de Kamer duidelijk dat drie vierde van het akkoord zeker zal worden uitgevoerd voor 15 mei, maar dat het voor de routes boven Brussel wachten is tot 12 juni, dus tot na de verkiezingen.

Is het juist dat minister Durant bij de onderhandelingen over het eerste akkoord essentiële informatie heeft achtergehouden? Wat zal minister Dua doen om ervoor te zorgen dat het op 24 januari afgesloten akkoord onverkort wordt uitgevoerd? Zal zij op het Overlegcomité een duidelijke timing proberen af te dwingen?

De heer Jos Bex : Al sinds februari vorig jaar beloven de federale regering en minister Durant ons op geregelde tijdstippen dat het probleem van de nachtvluchten een oplossing zal krijgen. In de praktijk gebeurt er echter niets. Ik geloof minister Durant daarom niet langer.

Kunnen Vlaanderen op basis van zijn normatieve bevoegdheden geen regeling uitwerken die leidt tot een spreiding van de nachtvluchten? Het voorstel van de actiegroep vormt daarvoor een goede basis. We moeten een evenwicht nastreven tussen de leefbaarheid van de omgeving en de economische rol van de luchthaven. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet daarbij niet alleen de lusten willen genieten, maar ook bereid zijn de lasten te dragen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister Vera Dua : Ook mijn geduld en dat van de Vlaamse regering is op. Het akkoord van 24 januari moet onverkort worden uitgevoerd. De Vlaamse regering kan echter alleen maar druk uitoefenen. Ik heb daarom een brief geschreven aan de federale premier en aan minister Durant om aan te dringen op het uitstippelen van de routes, de uitwerking van een weekendregeling met geluidsarme nachten, de aanstelling van een Nederlandstalige ombudsman en het maken van afspraken over de dagvluchten.

De Vlaamse regering zal inderdaad vragen om dit akkoord opnieuw te bespreken op het Overlegcomité, dit om aan te dringen op de uitvoering van het akkoord.

Ik kan alleen maar de informatie beoordelen die ik heb ontvangen en weet dus niet of essentiële informatie ontbreekt. Gisteren had ik nog een vruchtbaar gesprek met de werkgroep Daedalus over de mogelijke routes en de technische mogelijkheden.

Ik vermoed dat de heer Bex met zijn verwijzing naar mijn normatieve bevoegdheden allusie maakt op mijn bevoegdheid om geluidsnormen te bepalen. Verschillende leden van de meerderheid zijn ervan overtuigd dat de tewerkstelling die de luchthaven creëert, zeer belangrijk is voor de streek en ik sluit me daar bij aan.

We mogen de leefbaarheid van de luchthaven niet in het gedrang brengen. Ik had de bedoeling om in aansluiting op het eerste akkoord over de concentratie van de nachtvluchten een nieuw model van geluidsnormen uit te vaardigen, maar omdat we nu met een spreidingsmodel zitten, verandert alles.

De heer Joris Van Hauthem : Ik ben blij dat het geduld van de Vlaamse regering opraakt. Minister Dua plaatst het dossier opnieuw op de agenda van het Overlegcomité, maar deze keer niet om over de voorwaarden te praten, maar wel over de timing. Wij steunen haar daarin.

Federaal minister Durant verschuilt zich immers om electorale redenen achter allerhande details om het akkoord van 24 januari te saboteren. Waarom is het technisch onmogelijk om de route boven Brussel in gebruik te nemen voor 15 mei als dat voor de andere routes wel lukt?

De heer Jos Bex : Niet alleen mijn geduld raakt op, ook mijn vertrouwen in minister Durant. Net zoals het

Brussels Gewest kunnen wij eigen geluidsnormen invoeren.

Minister Vera Dua : Ik heb mijn administratie gevraagd het voorstel van de bewoners van de Noordrand te bestuderen om op basis ervan een nieuw geluidsnormenmodel op te stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Verwelkoming 400.000ste bezoeker

De voorzitter : Ik wil uw aandacht trekken op het feit dat wij op dit ogenblik de 400.000ste bezoeker aan het Vlaams Parlement verwelkomen. Zij zit nu in de publiekstribune.

Het Vlaams-Parlementsgebouw is bijna dag op dag zeven jaar in gebruik. In die zeven jaar hebben wij inderdaad al 400.000 bezoekers ontvangen. Dat is een kleine 60.000 bezoekers per jaar.

Het Vlaams Parlement voert een glazen-huisbeleid. Wij vinden het immers belangrijk een open huis te zijn voor de burgers. Daartoe zijn er dagelijks groepsbezoeken. Ook stelt het Vlaams Parlement zijn infrastructuur ter beschikking voor evenementen met maatschappelijke meerwaarde. Bovendien wordt ruim bekendgemaakt dat het publiek welkom is op de plenaire vergadering en op de commissievergaderingen. Die aanpak blijkt dus vruchtbaar te zijn.

De 400.000ste bezoeker, mevrouw Anne Verbeeck, maakt deel uit van een groep tweedejaarsstudenten van de Franstalige hogeschool ESCEDI die het Vlaams Parlement bezoeken in het kader van de cursus Nederlands. De educatieve aanpak van de rondleiding wordt blijkbaar ook door het hoger onderwijs gewaardeerd. Het toont ook aan dat het Vlaams Parlement bijdraagt tot de uitstraling van het Nederlands bij anderstaligen.

Mevrouw Verbeeck, u bent van harte welkom in het Vlaams Parlement. Ik wens u veel plezier tijdens de rondleiding.

ACTUELE VRAGEN (Voortzetting)

Verkavelen van gronden in risicogebieden voor overstromingen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vertriest tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over het verkavelen van gronden in risicogebieden voor overstroming.

Mevrouw Isabel Vertriest : Voor het decreet dat bouwen in risicogebieden verbiedt in voege treedt, probeert men snel nog enkele van die gebieden te verkavelen. Ik heb vernomen dat men dat onder meer in Meulebeke en Heusden probeert. Op die manier creëren we niet alleen problemen voor de bewoners, maar verhogen we ook de druk op de omliggende gebieden.

Wat zal de minister van Ruimtelijke Ordening doen om dat te voorkomen ?

Minister Dirk Van Mechelen : Dit is inderdaad een ernstig probleem. De Vlaamse regering is het al eens geraakt over het ontwerp van decreet inzake integraal waterbeleid. Tijdens het debat over de waterellende van eind vorig jaar heb ik drie maatregelen aangekondigd.

Abafim zal de getroffen gemeenten prefinancieren. Voorts wordt de decretale basis gelegd voor de oprichting van het Rubinconfonds. Met dat fonds zal de minister van Milieu werken en aankopen kunnen financieren om het probleem te bestrijden. Ten slotte voert de administratie Ruimtelijke Ordening proactief

de watertoets in. Daartoe werd op 24 januari een circulaire verstuurd.

In Geraardsbergen is het openbaar onderzoek afgerond van een verkaveling in een zijbeek van een winterbedding. Arohm Oost-Vlaanderen vraagt het gemeentebestuur omzichtig te handelen. Zo kan de gemeenteraad beslissen de noodzakelijke aanleg van het wegtracé niet aan te vergunnen.

In Ronse werd op 28 december 1999 een verkaveling herbevestigd. De gemachtigde ambtenaar wijst erop dat één bepaald lot watergevoelig is. De bouwheer dient daarop gewezen te worden bij het afleveren van de bouwvergunning.

Op termijn zullen dergelijke gronden onteigend worden door het Rubiconfonds. Ik denk dat we het erover eens zijn dat dit de juiste oplossing is.

Mevrouw Isabel Vertriest : Minister Van Mechelen verwees naar Geraardsbergen en Ronse. Ik naar Heusden en Meulebeke. Men probeert blijkbaar en daarom dient de administratie nauwlettend op te letten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Voorontwerp van gemeentedecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Smet tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de opmerkingen van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten betreffende het voorontwerp van gemeentedecreet.

De heer Bart De Smet : Het voorontwerp van gemeentedecreet heeft al heel wat stof doen opwaaien. Het wordt niet gedragen door de lokale mandatarissen en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft het initiatief genomen om amendementen te schrijven. Die werden goedgekeurd op de algemene vergadering van de vereniging op 24 februari 2003.

De minister verklaarde toen dat bepaalde delen van het voorontwerp bespreekbaar zijn en dat hij bereid is om met de VVSG de dialoog aan te gaan over de amendementen. In hoeverre is het voorontwerp bespreekbaar ? Is de regering bereid om te streven naar een zo groot mogelijke consensus ? Wenst de minister een open parlementair debat ?

Minister Paul Van Grembergen : Van het begin af hebben we met de VVSG overleg gepleegd over het voorontwerp. De vereniging heeft meegedeeld dat ze voor 80 procent eens is met de grote lijnen ervan. Ze is het wel niet eens met de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester maar aangezien dit punt in het Vlaamse regeerakkoord staat, begrijpt ze de houding van de regering terzake. Ik heb er geen probleem mee dat de VVSG daarover een ander standpunt heeft.

Vervolgens kan de VVSG moeilijk aanvaarden dat er een gesplitste situatie van de ontvanger ontstaat, met name het feit dat de verantwoordelijkheid voor het financiële beheer in de eerste lijn naar het college van burgemeester en schepenen gaat en die voor de auditor naar de gemeenteraad. De vereniging heeft ondertussen laten weten dat ze zich kan vinden in die dubbele situatie.

Ik wacht nog op het advies van de Raad van State, dat ik eind maart of begin april zal krijgen. De parlementaire discussie zal op geen enkele manier aan banden worden gelegd. Het voorontwerp zal uitvoerig worden besproken, maar het is duidelijk dat het niet de volledige inzichten van alle 308 leden van de VVSG bevat. Verder wijs ik erop dat ik niet aanwezig was op de algemene vergadering van de VVSG.

Ik blijf wel achter het standpunt van mijn vertegenwoordiger staan. Ten slotte zal CD&V niet uit de discussie worden geweerd. Dat zal moeilijk zijn aangezien de partij sterk vertegenwoordigd is in de directie van de VVSG.

De heer Bart De Smet : De minister bevestigt dat de VVSG nuttig werk levert. Het voorontwerp wordt evenwel niet gedragen door de lokale mandatarissen en zal toch door het parlement worden goedgekeurd.

Minister Paul Van Grembergen : Ik onderstreep dat er regelmatig contact is geweest met de VVSG. De openheid blijft bestaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: De heren Dewinter en Penris vragen de spoedbehandeling van het voorstel van decreet tot inrichting van vervroegde gemeenteraadsverkiezingen voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

We zullen ons daarover straks uitspreken voor de stemmingen.

INTERPELLATIES

Oproep van vier Vlaamse topindustriëlen betreffende de waardering van de industrie in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Rompuy tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over het Sociaal-Economisch Rapport Vlaanderen 2003 en de oproep van vier Vlaamse topindustriëlen betreffende de waardering van de industrie in Vlaanderen

De heer Eric Van Rompuy : De economische indicatoren zijn sinds de Septemberverklaring gevoelig verslechterd. Het vertrouwen van de consumenten is bijzonder laag; de investeringen zijn ten opzichte van vorig jaar met 15 procent gedaald en er is geen perspectief op een duurzame herneming van de economie. De groeiprognose van de Europese Commissie voor de eurozone wordt geraamd op 1 procent terwijl dat drie maanden geleden nog 1,8 procent was. Analisten verwachten op korte termijn geen duurzaam economisch herstel. De economische malaise kan nog een aantal maanden duren. De ineensstorting van de beurzen heeft de geldbronnen van heel wat bedrijven doen opdrogen. Die beurscrisis gekoppeld aan de terugval in de technologie- en telecomsector en aan de oorlogsdreiging in Irak maken de economische terugval duidelijk.

De Vlaamse economie is afhankelijk van buitenlandse investeringen. Als die terugvallen, lijdt de Vlaamse economie daar enorm onder. Verder hebben de startende bedrijven in de jaren '90 gezorgd voor een toename van de werkgelegenheid in de technologiesector. Een ander element is dat door de terugval in het investeringsklimaat het aantal startende bedrijven bijzonder laag is. Daardoor heeft de Vlaamse economie het bijzonder moeilijk. Het SERV-rapport waarschuwt voor zelfgenoegzaamheid. Vier topindustriëlen hebben een manifest gepubliceerd waarin staat dat het beleid verstikkend werkt en dat er te veel regels zijn.

De regelgeving, de administratie, de loonkost en de elektriciteit vormen belangrijke handicaps. De Vlaamse economie heeft het structureel moeilijk. Het jobverlies verloopt in een versneld tempo.

Minister Jaak Gabriëls : De heer Van Rompuy moet me juist citeren. Ik heb gezegd dat elke conclusie voorbarig is indien men zich niet op correcte en actuele informatie kan baseren.

De Vlaamse regering heeft een steunpunt ondernemerschap opgezet dat - naar we hopen - tegen het einde van het jaar correcte informatie zal verzameld hebben.

De heer Eric Van Rompuy : De sleutelvraag is of we gewapend zijn om mee te profiteren van een eventuele economische herleving. Ik ben het eens met de stelling van de heer Voorhamme dat we te veel vertrouwen op onze sterktes van vroeger.

We moeten waardetoevoegende productie en logistieke activiteiten ontwikkelen en alles zetten op een kennisgedreven lokatie. Het verschil tussen de jaren '60 en vandaag is dat er nu geen visie en geen debat meer is. Ik meen dat we meer dan vroeger moeten investeren in onderzoek en ontwikkeling en in opleiding

en vorming, dat een snelle liberalisering en deregulering van bepaalde sectoren noodzakelijk en dat we inspanningen moeten doen inzake mobiliteit en ondernemerschap.

De ingrepen van de Vlaamse regering komen neer op *kurieren am Symptom*. Het Vlaamse werkgelegenheidsakkoord is een traditionele deal waarbij er voor een periode van twee jaar 100 miljoen euro wordt uitgetrokken, een bedrag dat kan worden ingevuld door de vakbonden en de werkgevers. Dat heeft echter geen reële economische betekenis.

Het kan niet dat Vlaanderen geen impact heeft op de loonevolutie. Vlaanderen moet dan ook meer bevoegdheden krijgen inzake sociaal-economisch beleid.

Sinds 11 september heeft de regering de situaties ondergaan. Er werden geen strategische keuzes meer gemaakt. We staan voor de uitdaging onze productiviteit opnieuw te verhogen. We moeten klaar zijn voor het herstel. Met de internationalisering van de economie zal het echter veel moeilijker worden dan vroeger. De toegevoegde waarde zal vooral te maken hebben met menselijk kapitaal, dus met opleiding en vorming.

De Vlaamse economie staat op een keerpunt. Ik mis een mobiliserend effect en een debat ten gronde.
(*Applaus bij CD&V en N-VA*)

De heer Marc van den Abeelen : De cijfers van de SERV hebben betrekking op het jaar 2001. De heer Van Rompuy citeert vrij selectief. Hij vermeldt niet dat de werkloosheidsgraad in 2001 lager lag dan die van 2000 en 1999. De werkzaamheidsgraad daalde lichtjes, maar lag toch hoger dan in 1999. Het aantal spinoffs is merkkelijk gestegen en het aantal oprichtingen is stabiel gebleven in vergelijking met het aantal ondernemingen.

De realisaties van de regering spreken alle aantijgingen tegen. Het volstaat om een overzicht te geven van de initiatieven van maart om dat te bewijzen. In Leuven steunt de Vlaamse regering de uitbouw van een wereldcentrum voor microchips.

De heer Miel Verrijken : Over hoeveel banen gaat het ?

De heer Marc van den Abeelen : Vooral de spin-off zal effect hebben op de werkgelegenheid.

Op 30 maart vindt de dag van de technologie plaats. De dag voordien zal de aanzet worden gegeven voor een innovatiepact tussen de overheid, het bedrijfsleven en de wetenschap met als doel 3 procent van het BNP te besteden aan onderzoek en ontwikkeling. De Vlaamse regering subsidieert eveneens Flanders Mechatronics Technology Centre met als bedoeling de achterstand in de Vlaamse mechanica en mechatronica in te halen.

De paarsgroene coalitie heeft talloze fiscale maatregelen genomen om de Vlaamse economie te dynamiseren. Voor de bevordering van de vastgoedsector werden de registratierechten verlaagd en het principe van de meeneembaarheid ingevoerd. Ook werd een fiscale tegemoetkoming ingevoerd voor een belastingplichtige die een enige woning aanschafte.

Er werden daarenboven heel wat inspanningen geleverd om de fiscale administratieve procedures te vereenvoudigen. Professionele boekhouders en BTW-plichtigen kunnen hun aangifte via internet versturen. Dat systeem werd bekroond met een Europees label.

Voorts zijn er de hervorming van de vennootschapsbelasting en de invoering van een veralgemeende rullingpraktijk. Daardoor zal de administratie vooraf bepalen hoe de wet zal worden toegepast op een bijzondere situatie. Zo zouden buitenlandse investeerders de zekerheid krijgen dat het fiscale regime gedurende de afschrijvingen van de investeringen niet wijzigt. Rechtszekerheid en tarieven zijn belangrijke elementen bij investeringsbeslissingen.

Op vlak van de sociale kosten zijn er de algemene en selectieve loonkostverlagingen. Ook wat de ruimtelijke ordening betreft werden tal van maatregelen genomen om de industrie meer zuurstof te geven, onder meer

de vrijstelling van advies van de gemachtigde ambtenaar voor heel wat werken. Door het nieuwe besluit zal de gemeente de adviesvereiste kunnen negeren als die ambtenaar geen advies verleent. Tenslotte zijn er de maatregelen die zonevreemde bedrijven meer rechtszekerheid geven.

– *De heer Johan de Roo, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Inzake innovatie is er de introductie van een nieuw kanaal voor het strategisch basisonderzoek. De middelen voor onderzoek en ontwikkeling ten behoeve van de bedrijven zijn gestegen met 30 procent tussen 1999 en 2003. Voorts zijn er de opleidings-, de advies- en de peterschapscheques.

Ook wat de versterking van de financiële structuur van de ondernemingen betreft heeft de regering heel wat initiatieven genomen. De VLD vraagt dat al die projecten vlug gerealiseerd worden. Het eerste huis van de Vlaamse economie zal eind deze maand geopend worden. Tot slot is ook het uniek ondernemingsnummer een feit.

De criticasters zijn blijkbaar al die initiatieven vergeten. Vele projecten moeten nog uitgevoerd worden. De Vlaamse regering zal dus prioriteit moeten geven aan de versterking van de Vlaamse economie. Daarvoor heeft ze de steun van de VLD. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Roland Van Goethem : Voor zijn gebrek aan daden zal minister Gabriëls allicht verwijzen naar de bevoegdheidsverdeling. Dat betekent echter enkel dat Vlaanderen onvoldoende bevoegdheden heeft of niet krachtdadig genoeg optreedt tegen de oekazes van het federale niveau.

Het is beangstigend dat topindustriëlen verklaren dat de industrie in Vlaanderen ten dode kan opgeschreven zijn binnen 20 tot 25 jaar. De problemen zijn te hoge en steeds nieuwe sociale lasten, heffingen en taksen en steeds meer reglementeringen en betutteling. Nieuwe heffingen en taksen zorgen ervoor dat de belastingsvermindering tenietgedaan wordt.

Uit een studie van de OESO blijkt dat de Vlaamse werknemer 55 procent van zijn brutoloon ziet verdwijnen door belastingen en bijdragen. De looneisen zijn dus begrijpelijk. Tussen 1996 en 2002 stegen onze loonkosten per geproduceerd stuk sterker dan in de buurlanden. Die stijging was het sterkst tussen 2001 en 2002. De nieuwe energieheffingen brengen de concurrentiepositie van onze bedrijven nog verder in het gedrang. In Frankrijk kost elektriciteit reeds 30 procent minder en in Scandinavië is de prijs nog lager. De vrees dat een gecombineerd effect van de invoering van het Kyoto-protocol en de verdwijning van de nucleaire energie tot een verdubbeling van de elektriciteitskosten zal leiden is niet ongegrond.

Moeiteloos gaat de regering eraan voorbij dat de industrie verantwoordelijk is voor het grootste deel van de export en een belangrijk deel van de werkgelegenheid. Duurzaam ondernemen houdt ook in dat ondernemingen blijvend duurzaam moeten kunnen werken.

Nu reeds telt Vlaanderen meer dan 10 procent werklozen dan een jaar geleden. Bedrijven schrappen banen maar ook investeringen.

Economie, het sociale en het milieu zijn belangrijke elementen in onze samenleving. Men moet er dus over waken dat ze gelijke kansen krijgen.

Dit impliceert ook dat we groene fetisdossiers, die geen enkele meerwaarde bieden, moeten durven pareren.

De verwerkende industrie is nog steeds goed voor een derde van de toegevoegde waarde die gecreëerd wordt. Men moet durven erkennen dat deze toegevoegde waarde de welvaart schept waar wij met zijn allen van genieten. Indien men deze welvaart wil behouden en veilig stellen voor onze kinderen dan zal men de prioriteiten moeten afwegen. Voor onze industrie is het ieder geval vijf voor twaalf.

Ondanks de waarschuwingen van de SERV, de Nationale Bank en de OESO, blijft deze regering verder doen alsof er niets aan de hand is.

Minister Jaak Gabriels : Collega Van Goethem debiteert zonder dat hij zich hierbij kan baseren op feiten. Ik daag hem uit om te vertellen welke maatregelen geleid hebben tot meer administratieve lasten voor de bedrijven.

Het decreet expansiesteun nieuwe stijl heeft, via het ingebouwde call-systeem, geleid tot een administratieve vereenvoudiging. Verder werden ook zaken zoals opleidingscheques en peterschapsprojecten ingevoerd.

Alleen al in de automotivsector werd er vorig jaar voor 100 miljard Belgische frank bijkomend geïnvesteerd. Men gelooft toch blijkbaar in onze capaciteiten.

De heer Roland Van Goethem : Ondanks al deze schitterende investeringen mag de minister me toch eens uitleggen hoe het komt dat de werkloosheid in een jaar tijd met 10 procent steeg.

Minister Jaak Gabriels : In 3 jaar tijd kwamen er 160.000 arbeidsplaatsen bij. Als men een economisch verhaal brengt, dan moet men alle gegevens durven geven.

De heer Roland Van Goethem : De tewerkstelling zakte terug tot het niveau van 1999. Deze regering keerde terug naar af.

Minister Jaak Gabriels : De administratieve lasten namen af. De buitenlandse investeringen namen toe. Wat antwoordt de heer Van Goethem op al deze positieve zaken ?

De heer Roland Van Goethem : De Amerikaanse investeringen daalden in ieder geval.

Ik zal een concreet voorbeeld geven van een vorm van betutteling. Een tijdje geleden pleegde een depressieve postbode zelfmoord omdat hij gepest werd op zijn werk. Deze zelfmoord heeft ertoe geleid dat alle private bedrijven nu iemand in dienst moeten hebben die kan aangesproken worden als men meent dat men gepest wordt. De bedrijven ervaren dit als een vorm van betutteling.

Ik had van de minister graag vernomen welke maatregelen hij wil nemen om de slagkracht van de industrie te herstellen en de heersende malaise tegen te gaan. Er zouden immers 140.000 banen gecreëerd worden. Deze banen zijn meer dan nodig. Dat hij er dan onmiddellijk, liefst nog voor de verkiezingen, mee begint. *(Applaus bij het VB)*

De heer Robert Voorhamme : Vooreerst wil ik benadrukken dat de economische crisis een internationaal gegeven is. Men moet loskomen van het zogenaamde eilandgevoel en denken dat men er hier in Vlaanderen kan aan ontsnappen.

De economische crisis impliceert ook dat men moet klaar zijn voor het ogenblik dat het beter gaat. Men mag in ieder geval niet op zijn lauweren rusten. Bepaalde economische omstandigheden zijn nu eenmaal gewijzigd. Men kan zich dus afvragen of Vlaanderen wel over dezelfde economische troeven beschikt als 10 jaar geleden.

Het Vlaamse ondernemingsleven ontwikkelt momenteel niet de kracht en de visie om het economische leven te sturen. Ik denk zelfs dat de goede ondernemers, die hun verantwoordelijkheid opnemen, verwachten dat de overheid een sturende rol zou gaan spelen. De overheid moet dus dringend een nieuwe strategische visie ontwikkelen. Dit is een fundamenteel verschil met een decennium geleden.

Misschien is Vlaanderen wel te eenzijdig gericht op KMO's en is legt het een te zware nadruk op de uitvoeringseconomie waarbij we zelf te weinig toegevoegde waarde creëren.

In het economische landschap zal de rol van Vlaanderen wijzigen. Men moet een lerende productie installeren. Men mag in ieder geval niet veel tijd meer verliezen.

Het Pact van Vilvoorde bestaat. Misschien moet men nu enkel nog een zoon of dochter van dit Pact creëren.

De Vlaamse regering kan hierbij, over alle partijgrenzen heen en gesteund door de oppositie, het voortouw nemen. In ieder geval moet er voor dit alles een breed, Vlaams draagvlak komen. (*Applaus*)

De heer Ludo Sannen : Eergisteren kondigde president Bush aan dat hij zou ten strijde trekken tegen Irak. Onmiddellijk daalde de olieprijs en kregen de aandelenmarkten een positieve stimulans. Reisorganisatoren verklaarden dat ze hoopten op een korte oorlog zodat de reismarkt weer zou kunnen toenemen.

Los van alle cynisme maakt dit duidelijk hoe relatief macro-economische ontwikkelingen zijn en hoe weinig greep we nog hebben op deze evoluties. Als de oorlog afgelopen is, zal de economie wellicht een hausse kennen. Of de frustratie in de Arabische wereld zich niet zal uiten in aanslagen, is echter een andere vraag.

Men moet weten wat men kan realiseren op economisch vlak en men moet inspelen op de geboden mogelijkheden.

Vlaanderen is België niet. Elk hebben ze hun eigen bevoegdheden. Topindustriëlen klagen over de te hoge loonlasten. Agalev treedt hen bij in deze visie.

De loonlasten moeten inderdaad dalen en moeten gecompenseerd worden door een energieheffing. Loonlasten zijn echter een federale materie.

Vlaanderen scoort heel slecht op het vlak van leefmilieu. Dit debat moet gaan over de vraag wat Vlaanderen kan doen aan alle bedenkingen die worden gemaakt in het rapport van de SERV en door de topindustriëlen.

Zij komen samen tot vier grote knelpunten : het gebrek aan een goede scholing, aan innovatieve initiatieven, aan ondernemingszin en aan vertrouwen in de overheid.

Wat de scholing betreft, gaat het zeker niet over de initiële scholing, waarvoor Vlaanderen zeer goed scoort. De permanente vorming laat echter te wensen over. Er werden al heel wat beleidsmaatregelen genomen om hier iets aan te doen, maar voorlopig zonder resultaat.

Inzake de innovatieve investeringen wijst de SERV erop dat milieugerichte technologische vernieuwingen belangrijke economische winst opleveren en buitenlandse investeringen in Vlaanderen aantrekken. De bedrijven Hansen Transmission en Turbowinds leveren daar het bewijs van. Er moeten dus niet alleen middelen gaan naar IMEC, maar ook naar duurzame investeringen. Waar blijft het door minister Van Mechelen beloofde fonds voor duurzame investeringen ?

Minister Dirk Van Mechelen : De commissie heeft bij de hervorming van de IWT-ondersteuning van bedrijven er voor geopteerd om extra middelen toe te kennen als investeringen goed scoren op het vlak van duurzaamheid. Er werd dus niet gekozen voor een afzonderlijk fonds.

De heer Ludo Sannen : Voor het gebrek aan ondernemingszin zijn er verschillende verklaringen. Ten eerste is er de maatschappelijke onderwaardering van het ondernemen. Daarnaast zijn mensen bang om risico's te nemen. De overheid heeft er terecht steeds naar gestreefd om mensen zekerheid te bieden, maar dit heeft geleid tot een mentaliteitswijziging. Het verschaffen van risicokapitaal voor starters kan een oplossing vormen voor dit probleem. De maatschappelijk negatieve beoordeling van een faillissement zou ook moeten verdwijnen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister Jaak Gabriels : De Vlaamse regering probeert het ondernemerschap met alle middelen te stimuleren. Zo werd het gevoel voor ondernemerschap opgenomen in de eindtermen van het secundaire onderwijs. Het bijsturen van de maatschappelijke visie op ondernemen is moeilijker, de wedstrijd Ondernemingsplan is alvast een goede stap in de richting. Het is toch jammer dat het DREAM-onderzoek duidelijk maakt dat de helft van de 18-jarigen wel zelfstandig ondernemer zou willen worden, terwijl vier jaar later nog slechts 4 procent van hen die keuze maakt.

De heer Sannen wijst er terecht op dat de overheid de neiging heeft om de bevolking te veel zekerheden te bieden. Studies tonen aan dat de overbescherming in het statuut van de werknemers er inderdaad toe heeft geleid dat werknemers steeds minder risico's nemen. Ik wil hiermee niet raken aan dat statuut, maar meen dat we een inhaaloperatie moeten doen op het vlak van de bescherming van de zelfstandige.

De heer Miel Verrijken : Waarom gaat niemand hier in op de braindrain van Vlaanderen naar de Verenigde Staten ? Dit fenomeen is positief als het om een tweerichtingsverkeer gaat, maar niet als die Vlamingen die kennis later niet kunnen delen met Vlaamse bedrijven. De huidige Irakpolitiek zou daar wel eens toe kunnen leiden.

De heer Ludo Sannen : Volgens de Leuvense professor Moesen zorgt het gebrek aan sociaal kapitaal, namelijk vertrouwen in de overheid, in Vlaanderen voor problemen. Hij is van mening dat dit een beslissende factor is voor bedrijven om zich al dan niet in een bepaalde regio te vestigen.

Het werkgelegenheidsakkoord probeert een antwoord te bieden op al deze knelpunten, maar de vraag is of deze maatregelen, die de overheid veel kosten, bijkomende werkgelegenheid en meer zin voor economisch initiatief opleveren. Zo wordt de onroerende voorheffing verlaagd, terwijl uit de SERV-studie blijkt dat Vlamingen wel te veel belastingen moeten betalen in verhouding tot het bruto nationaal product, maar wel net goed scoren in de categorie belasting op kapitaal en goederen.

Hoe zal de minister innovatief en milieutechnisch wetenschappelijk onderzoek stimuleren ? Hoe zal hij het vertrouwen van de burger in de overheid opkrikken ? Zal hij werk maken van de administratieve vereenvoudiging ? Hoe ver staat het met het Vesoc-overleg ?

De heer André-Emiel Bogaert : De auteurs van het SERV-rapport hadden zeker niet de bedoeling om het beleid te beoordelen. Zij hebben de huidige economische parameters wetenschappelijk benaderd.

Bij het begin van deze zittingsperiode kondigde minister Van Mechelen aan dat hij snel een concurrentietoets naar Nederlands model zou opstellen, wat nog niet is gebeurd. Het steunpunt Ondernemerschap bestaat, maar heeft nog geen enkele studie opgeleverd.

De SERV heeft intussen wel werk gemaakt van een studie.

De studie is gebaseerd op de New Chronos-databank, die evenwel niet over degelijke gegevens beschikt over de verschillen tussen de belangrijkste Europese regio's.

Minister Jaak Gabriels : Ik heb bedenkingen bij de kwaliteit van de gegevens waarop dit rapport gebaseerd is.

De heer André-Emiel Bogaert : Daarom moet de Vlaamse regering aandringen op meer relevante regionale gegevens. Het Instituut voor de Nationale Rekeningen splitst de inkomensrekeningen nu pas op. Voor voormalig minister Stevaert was statistiek evenmin een prioriteit.

Het zou dus verkeerd zijn de SERV aan te pakken over dit rapport omdat hij gebruik maakt van verouderde gegevens. Het zijn de statistische diensten die niet geïnteresseerd zijn in regionale data. De SERV fungeert als klokkenluider : de regering staat wellicht versted van het gebrek aan statistieken.

Het initiatief van de vier industriëlen toont aan dat het bedrijfsleven zich zorgen maakt over de economische malaise en over de hoge loonkosten. Hun oproep is wellicht wat te eenzijdig om er een beleid op te baseren.

De Vlaamse regering beloofde vooraf een werkgelegenheidsakkoord waar ze zich achter kon scharen, te financieren. Nu zwakt ze die belofte af. Wellicht had de regering beter vooraf een budget vrijgemaakt.

In plaats van nu een algemeen relanceplan te lanceren, had men beter tijdens de hele regeerperiode aandacht besteed aan het economische beleidsondersteuning.

In het begin van deze regeerperiode ging het economisch gezien goed, maar de problemen begonnen in 2001. Pas in 2002 werd de omvang van de crisis echt duidelijk. Het aandeel van economische beleidskredieten nam de voorbije jaren af.

Minister Dirk Van Mechelen : In 2001 werd een inhaaloperatie uitgevoerd.

De heer André-Emiel Bogaert : Daar wou ik net naar verwijzen.

De kern van het probleem is dat de Vlaamse regering geen economische lastenverlaging kan doorvoeren. De Vlaamse bevoegdheden moeten uitgebreid worden om dit debat makkelijker te maken.

Minister-president Patrick Dewael : Ik dank de heer Van Rompuy omdat hij dit debat over de socio-economische toestand van Vlaanderen heeft gestart. Ik heb zelf al enkele keren gewaarschuwd voor onze zelfgenoegzaamheid. We gaan er in Vlaanderen al te gemakkelijk vanuit dat onze welvaart vanzelfsprekend is geworden zonder ons af te vragen of onze economie competitief zal blijven.

Tijdens mijn toespraak op 11 juli 2000 heb ik geprobeerd het termijndenken ingang te doen vinden. We moeten het allemaal eens raken over grote doelstellingen op lange termijn, los van de verkiezingsuitslagen. Ik probeer dat met Kleurrijk Vlaanderen.

Het Pact van Vilvoorde beschouw ik als een mijlpaal : regering, sociale partners en milieubeweging zijn het eens geraakt over een aantal meetbare doelstellingen die tegen 2020 gerealiseerd dienen te worden. De Europese Commissie is in die zin ook een belangrijke inspiratiebron.

Het SERV-rapport bevat enkele positieve elementen, maar ik stoor me aan de methodologie en het gebrekkige cijfermateriaal. Zo is de SERV-kritiek op het O&O-beleid gebaseerd op cijfers van 1997.

Tegen 2010 moet 3 procent van het bruto binnenlands product worden besteed aan onderzoek en ontwikkeling. Om die doelstelling te bereiken moet 60 miljoen euro meer worden uitgegeven. De overheid dient daarvoor samen te werken met de privé-sector. Dat is de betekenis van het innovatiepact waarover momenteel wordt onderhandeld.

De nakende oorlog in Irak immobiliseert de economische situatie. De onzekerheid op wereldvlak is groot en heel wat bedrijven stellen investeringen uit. Verder heeft het vertrouwen van de individuele beleggers in het bedrijfsleven een grote deuk gekregen door de bedrijfsschandalen. Er is duidelijk behoefte aan een meer ethische bedrijfsvoering. Dat er de laatste twee jaar een groei is van minder dan 1 procent, is een teken aan de wand.

We zitten in een periode van een aanhoudende conjunctuurverzwakking. In deze context zijn groeiprognoses waardeloos. Vlaanderen doorstaat de conjunctuurverzwakking beter dan de omringende landen. Zo bedraagt het werkloosheidscijfer in België 7,7 procent, terwijl het Europese gemiddelde 7,9 procent is. Verder heeft Vlaanderen een begroting met een overschot en het zal erin slagen om zijn schuld tegen het einde van de regeerperiode te halveren, terwijl onze belangrijkste handelspartners in het rood gaan.

In een actieve welvaartstaat is een beleid nodig dat meer mensen aan het werk krijgt. Een handicap is dat de bevoegdheden inzake loonvorming, werkgelegenheid en economie versnipperd zijn tussen het Vlaamse en het federale niveau. De genomen maatregelen zijn ontoereikend. Om een efficiënte politiek te voeren moeten de instrumenten op hetzelfde niveau worden geconcentreerd. We kunnen de Lissabondoelstelling, meer bepaald een werkzaamheidsgraad van 70 procent, halen op voorwaarde dat we een beleid voeren dat alle economische belemmeringen wegneemt.

Voorts moet onderwijs, vorming en opleiding een prioriteit zijn en blijven. Ik wijs erop dat er op dat vlak al een enorme stap vooruit is gezet : in 1990 was 60 procent van de bevolking tussen 25 en 64 jaar laaggeschoold; dat cijfer is in 2002 gedaald tot 40 procent.

Tevens is het belangrijk dat Vlaanderen grote inspanningen blijft leveren voor de infrastructuur. Het

investeringsbudget voor de wegeninfrastructuur is met 21 procent gestegen tijdens een regeerperiode. De haveninvesteringen zijn met 27 procent toegenomen en het Masterplan Antwerpen is goedgekeurd.

De enorme achterstand in het uitvoeren van de milieureglementen is al voor een stuk ingelopen. We moeten het eens worden om de Europese richtlijnen uit te voeren. Daarbij moeten we niet minder maar ook niet meer doen dan wat Europa vraagt, anders plaatsen we ons in een slechte concurrentiepositie.

De uitvoering van het Kyoto-protocol is belangrijk, maar we moeten ervoor zorgen dat het bedrijfsleven niet wordt vernietigd. Economie en ecologie moeten met elkaar worden verzoend. Aangezien de uitvoering van het Kyoto-protocol voor het ene gewest gemakkelijker is dan voor het andere, moet de kwestie bij de regeringsonderhandelingen ter sprake komen. De overreglementering op milieuvlak is eveneens een essentieel punt. Ik geef toe dat we inzake administratieve vereenvoudiging al heel wat verder hadden willen staan, maar de ambtelijke weerstand is veel groter dan verwacht.

Ik heb geen probleem met de knelpunten die de topindustriëlen naar voren schuiven, maar wel met de toon die ze aanslaan : het ontbreken van enige nuance, het veronachtzamen van de wereldconjunctuur en de voorstelling alsof de overheid de schuldige is. De overheid bestaat niet, net zo min als de industrie. De oproep gaat trouwens voorbij aan de initiatieven die wel genomen werden door deze regering.

Ik ben het ermee eens dat de fiscale en parafiscale druk en de sociale lasten te hoog blijven. De burgers zullen in 2003 echter 110 miljard frank minder belastingen betalen. Ondanks de verhoging van de gemeentelijke belastingen, blijft er een belangrijk fiscaal voordeel.

Een verdere lastenverlaging blijft belangrijk voor het creëren van werkgelegenheid en voor het aanzwengelen van het consumentenvertrouwen.

Dat is ook de betekenis van het werkgelegenheidsakkoord. Het huidige ontwerp omvat een verlaging van de onroerende voorheffing voor bedrijven naar aanleiding van maatregelen inzake materieel en uitrusting. Ik ben het ermee eens dat een aantal belangrijke denksporen ontbreken.

In hun streven naar een evenwichtsoefening, komen de partners naar het overleg met gefilterde standpunten. Daarmee gaan ze voorbij aan de essentiële behoeften van onze economie. Ik ben het er dus eigenlijk mee eens dat het sociaal overleg aan herziening toe is.

We moeten vaststellen dat de liberalisering van de energie - door het ontbreken van echte concurrentie - niet heeft geleid tot de verwachte daling van de elektriciteitsprijzen. We moeten dit opnieuw bekijken met de federale overheid.

Voor het stimuleren van het ondernemerschap is er nood aan een andere attitude. Daarmee moet men beginnen in het onderwijs. Men mag niet doen alsof fabrieken alleen hinder veroorzaken, hoe belangrijk het milieu ook is. Men moet de scholieren ook leren wat het betekent een onderneming te leiden. De winst van de ondernemingen is noodzakelijk om alle andere keuzes van de samenleving te financieren.

Ik ben het niet eens met de stelling van de heer Van Rompuy dat de Vlaamse regering het laatste anderhalf jaar stilgezeten heeft. Integendeel, we hebben een hele reeks maatregelen doorgevoerd.

Denken we maar aan het Archimedesdecreet, aan het stimuleren van het risicokapitaal, aan het waarborgen van 75 procent van het kredietbedrag van KMO's, aan de opleidings-, de peterschaps- en de adviescheques, aan de verbintenis dat er tegen 2007 7.000 hectare industrieterreinen zouden bijkomen, waarvan er nu trouwens al 3.000 hectare zijn gerealiseerd, en aan de inspanningen voor O&O.

Dit debat was en is belangrijk. Het is juist dat we een tandje moeten bijsteken, maar ik betreur het doemdenken bij het bedrijfsleven. Vlaanderen doet het beter dan veel andere EU-lidstaten.

Denis de Rougemont zei het al : het verval van de samenleving begint als mensen zich de vraag stellen wat er zal gebeuren en niet wat ze kunnen doen. (*Applaus bij de VLD, CD&V, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Ludo Sannen : Ik dank de minister-president voor zijn toespraak, maar ik heb moeite met de teneur ervan wanneer het gaat om milieureglementeringen.

Men mag er niet van uitgaan dat alle economische problemen opgelost zullen zijn indien men inzake milieu minder streng optreedt. Het tegendeel is waar. Door een goede milieureglementering kan men opportuniteiten creëren. De enige technologie die bijkomende werkgelegenheid creëert, is de milieutechnologie. De leesbaarheid van de milieureglementering hoeft niet te leiden tot een afzwakking ervan.

Ondernemen is risico nemen en leren omgaan met de eigen creativiteit. Dan kan het geen probleem zijn als sociale en ecologische problemen in het onderwijs worden voorgesteld.

De heer André-Emiel Bogaert : De minister-president gaf een onderbouwd en volledig antwoord.

We moeten voor ogen houden dat alle maatregelen betaald moeten worden door de burgers en bedrijven. Vooraleer er een vervolg komt op het Pact van Vilvoorde, moet het parlement daarover nog debatteren.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Van Goethem en Penris en door de heer Vermeiren werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 21 maart 2003 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Bestuurbaarheid van de stad Antwerpen na het ontslag van het voltallige schepencollege

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Dewinter tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bestuurbaarheid van de stad Antwerpen na het ontslag van het voltallige schepencollege.

De heer Filip Dewinter : Vooreerst wil ik mijn ergernis uiten over het feit dat de minister vorige week in het parlement ontkende het ontslag van de Antwerpse schepenen te vragen. Nadien informeerde hij de pers van het tegendeel zogenaamd omdat anders het Vlaams Blok openlijk kon triomferen. Het is onoorbaar dat een minister een deel van het antwoord achterhoudt omdat een parlamentslid of diens partij hem niet aanstaat.

De situatie in Antwerpen is ernstig en wordt stilaan hopeloos. Het college is ontslagnemend. De administratieve top is geschorst of heeft ontslag genomen. De politietop wordt ondervraagd of is in beschuldiging gesteld en preventief geschorst. De burgemeester heeft haar ontslag ingediend, maar dat is vooralsnog niet aanvaard door de minister. Waarom niet ? Wanneer zal de minister het ontslag wel aanvaarden ?

Voornoemde gebeurtenissen hebben een carrousel op gang gebracht. Een partijvoorzitter heeft een formateur aangeduid, die zichzelf tot kandidaat-burgemeester benoemd heeft. In de gemeentewet is geen sprake van een formateur. Wat is de waarde van dergelijke aanstelling ? Zal de minister met die formateur onderhandelen ? Wat denkt de minister over die procedure ?

Ondertussen is er een tweede kandidaat, namelijk Patrick Janssens. Daardoor wordt een Vlaamse vice-premier partijvoorzitter en wordt een vernieuwende kracht als de heer Bossuyt minister. Hij zal de stoel warm houden voor de heer Stevaert.

De minister van Binnenlandse Aangelegenheden weigert. Hij wil zogenaamd niet deel nemen aan politieke spelletjes, terwijl het zijn taak is daar een einde aan te maken. Het huidige bestuur blijft aan om de lopende

zaken af te handelen. Desondanks dienen zij nog beleidsplannen in. Is dat toegelaten ?

Doordat het bestuur niet meer over voldoende geloofwaardigheid en autoriteit beschikt is Antwerpen onbestuurbaar geworden. Artikel 34 van het decreet van 28 april 1993 over het zenden van een regeringscommissaris kan dus in werking treden. Dat is noodzakelijk, temeer omdat de Arabisch-Europese Liga dreigt te betogen bij het uitbreken van een oorlog tussen Irak en de Verenigde Staten.

Het imago van onze stad in Vlaanderen en het buitenland is aangetast. De voogdijminister moet optreden. Waarom wijst de minister een regeringscommissaris af ? De minister wekt de indruk de belangen van het kartel sp-a-spirit te dienen. Door de druk op de ketel te houden, wordt Patrick Janssens immers vlugger burgemeester. Ik weiger echter te geloven dat de minister en de regering zich laten leiden door partijpolitieke belangen. Ik geloof dat hij snel en krachtdadig zal optreden.

In Antwerpen circuleren geruchten dat de vzw Stadsontwikkelingsmaatschappij Antwerpen (SOMA) met de begrotingspost beleidsondersteunende maatregelen extra vergoedingen zou uitgekeerd hebben aan fictieve kabinetsleden, eigenlijk medewerkers van politieke partijen. Die middelen zouden onder meer gebruikt zijn voor airconditioning, GPS-systemen en digitale foto's. De vzw wordt bijna volledig gesubsidieerd met middelen uit het sociaal impulsfonds, dat zulke uitgaven niet toelaat. De minister zou die werkwijze na onderhandelingen met de kabinetten goedgekeurd hebben. Een rechtstreekse verhoging van de middelen is immers niet mogelijk omdat de stad onder financiële curatele staat. Klopt dat verhaal ?

De minister moet krachtdadig optreden door een regeringscommissaris naar Antwerpen te sturen. De meerderheidspartijen bieden immers geen inhoudelijk alternatief en zijn enkel bekommerd om de burgemeesterssjerp. Dit bestuurscollege, met de burgemeester op kop, heeft, uit onbekwaamheid of uit naïviteit de wanpraktijken niet kunnen of willen zien. Het is echter ook mogelijk en zelf steeds meer aannemelijk dat men zelf boter op het hoofd heeft.

Een regeringscommissaris kan soelaas bieden tot 18 mei. Dan moet de kiezer het laatste woord krijgen. Jammer genoeg zal hij zijn mening enkel kunnen formuleren voor het federale parlement. Laat ons daarom een nooddecreet goedkeuren en ervoor zorgen dat er na 18 mei een nieuw, door de kiezer gelegitimeerd bestuur, komt voor Antwerpen. Wat kon voor het Deurganckdok moet nu ook mogelijk zijn. Alle zelfverklaarde democraten moeten het toch eens kunnen zijn met deze visie.

Ik vraag dat de voogdijoverheid een krachtdadig signaal geeft en dat ze ervoor zorgt dat er een einde komt aan deze noodlottige spiraal. Laat de democratie zegevieren en laat de kiezer beslissen. Zorg in Antwerpen voor de grote kuis. Het Vlaams Blok rekent op de minister. (*Applaus bij het VB*)

De heer Kris Van Dijck : Ik heb een bijzonder respect voor het N-VA-gemeenteraadslid Luc Lemmens. Hij moet immers lijdzaam toezien hoe Antwerpen van het ene politieke sukkelstraatje in het andere belandt. De N-VA is een voorstander van een sterke democratie. In haar politieke handelen wordt deze partij geleid door het adagium 'ethiek in de politiek en integriteit in het beleid'. Ik wens dus niet in scheldtirades te vervallen.

Het hoog spel dat in Antwerpen door bijna alle partijen gespeeld wordt, is desastreus voor Antwerpen en voor Vlaanderen. De gouverneur van de provincie maakte bijvoorbeeld deze morgen duidelijk hoe men in het verre Indië tegen de problemen van Antwerpen aankijkt.

Antwerpen en de Antwerpse bestuurders moeten zelf een aantal oplossingen formuleren. Men moet wel de tijd krijgen om dit te doen. Het mag echter geen drie maanden duren. Om tot een oplossing te komen moeten er twee basisvoorwaarden vervuld worden. Vooreerst moeten alle partijen stoppen met een verrottingsstrategie te voeren. Iedereen tracht blijkbaar garen te spinnen bij de huidige malaise.

Verder moeten alle partijen weer luisteren naar elkaar. Momenteel bewijst men de democratie immers geen dienst. Er is nood aan een goede visie en een goed beleid. Alle fracties moeten bijgevolg uitgenodigd worden voor een gesprek.

Voor de N-VA zijn vier zaken cruciaal. Vooreerst moet er een einde komen aan de wantoestanden die in de

vzw's heersen. Verder moet er een doeltreffende en onafhankelijke financiële controle komen.

Voor de stadsdiensten moet er een transparant management opgezet worden. Ten slotte moet men weer oog hebben voor het primaat van de gemeenteraad.

Het kan de N-VA niet schelen wie er morgen Antwerpen bestuurt. Wij willen enkel een goed beleid. Een goed beleid kan echter niet gevoerd worden met personen die verbrand zijn. Op dit vlak wil de N-VA dan ook zijn verantwoordelijkheid nemen. Niet om een aantal postjes en functies in de wacht te slepen maar om een gedegen beleid uit te werken. *(Applaus bij N-VA en het VB)*

Minister Paul Van Grembergen : Als verantwoordelijke minister heb ik mij laten leiden door een aantal principes.

Vooreerst mag een minister nooit een onderdeel worden van partij- of kartelstrategieën. Ik herinner me namelijk maar al te goed hoe ministers als de heer Nothomb en Gramme, in de discussies over Voeren, niet bijdroegen tot de oplossing van de problemen maar, in een poging om het eigen grote gelijk door te drukken, zelf problemen creëerden.

In al mijn verklaringen van de afgelopen week ben ik nooit vertrokken vanuit een partijstrategie. Ondanks alle aantijgingen en verdachtmakingen was mijn verantwoordelijkheid van minister van Binnenlandse Aangelegenheden steeds mijn uitgangspunt. Ik vraag geen appreciatie. Men mag hiervan denken wat ik wil.

De minister-president gaf me deze morgen de uitdrukkelijke opdracht om namens de hele Vlaamse regering te spreken. Mocht ik deelgenoot geweest zijn aan een of andere kartelstrategie, dan had men mij deze opdracht toch nooit toevertrouwd ?

Ik weet dan sommigen de escalatie en de destructie willen. Enige leugenachtigheid is hen niet vreemd. Ik zal me hierdoor echter niet laten beïnvloeden.

Daarnaast is mijn handelen gebaseerd op respect voor de parlementaire democratie, de Grondwet en de gemeentewet. Wie de geschiedenis van Vlaanderen kent, weet hoe hier de democratie gevestigd is, vertrekkend van de autonomie van steden en gemeenten. Zij staan op hun zelfstandigheid, een houding die werd vertaald in de gemeentewet. Afwijken van de bepalingen van de gemeentewet zou daarom zeer ondemocratisch zijn.

De gemeentewet bepaalt onder meer dat een ontslagnemend schepencollege zijn bevoegdheden behoudt tot de eedaflegging van de nieuwe schepenen in de gemeenteraad. Deze regel wil ik als minister van Binnenlandse Aangelegenheden niet zomaar opzijschuiven. Dit zou een verkeerd signaal zijn aan alle Vlaamse steden en gemeenten.

Er bestaat inderdaad een wettelijke regeling voor de schorsing van een schepen. Als één lid van de gemeenteraad een klacht indient tegen een schepen en daarin unaniem wordt gevolgd door de deputatie, leidt dit tot de schorsing van de schepen in kwestie. Een burgemeester kan ook ontslag nemen en blijft dan in functie tot de benoeming van een nieuwe burgemeester. Het is mijn taak als minister om ervoor te zorgen dat deze regels worden gerespecteerd. Een verkrachting van de gemeentewet is een democratie onwaardig. *(Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID)*

Vaak word ik in dit parlement aangesproken als verdediger van de gemeentelijke autonomie en de gemeentewet. De geschiedenis leert ons dat wie zich buiten de wet plaatst, zich antidemocratisch gedraagt. En we weten allemaal welke politieke familie voorstander is van het naast zich neerleggen van de gemeentewet. *(Applaus bij de VLD, CD&V, sp-a, AGALEV en VU&ID)*

Sommigen beweren dat er een bestuursvacuüm is ontstaan, meteen de reden waarom er een regeringscommissaris moet worden gestuurd. Dit is een verkeerde voorstelling van zaken. Ik stel vast dat de burgemeester in functie de nodige beslissingen neemt om de personeelsproblemen aan te pakken. Zij verzaakt niet aan haar verantwoordelijkheden en legt de regelgeving niet naast zich neer. Als ik in dergelijke

omstandigheden zou optreden, zou ik aan machtsoverschrijding doen en dat wil ik koste wat het kost vermijden.

Ik evalueer de situatie. Iedereen voelt zich verantwoordelijk voor Antwerpen, waar de meerderheidspartijen hebben beslist om voort te werken met de huidige meerderheid. We kregen de formele bevestiging dat het bestuursakkoord verder zal worden ingevuld.

De meerderheidspartijen hebben bovendien het voornemen geuit om op korte termijn een oplossing aan te reiken voor de ernstige problemen waarmee ze worden geconfronteerd. Ik betreur sommige publieke uitspraken, maar heb de indruk dat de wijsheid de overhand heeft gekregen.

Het ontslagnemende schepencollege wil ondanks de zware politieke en morele last niet abdiceren aan zijn verantwoordelijkheden. Ik heb zeer veel respect voor de burgers van Antwerpen, die zich in het verleden kritisch en talentrijk hebben getoond. Ook de ambtenaren zijn bereid om in moeilijke omstandigheden voort te werken. Het is daarom belangrijk dat we de misbruiken die nu aan het licht zijn gekomen, niet veralgemenen. Ik ga ervan uit dat er meer mensen van goede wil zijn dan mensen die kwaad opzet in de zin hebben.

Een burgemeester behoudt ook bij zijn ontslag de volheid van bevoegdheid. Een schepencollege behoudt de volheid van bevoegdheid tot bij het aantreden van het volgende college. Er is een meerderheid in de gemeenteraad die een schepencollege wil voordragen. Er is een stadssecretaris ad interim. Er is een korpschef ad interim. Wat men ook beweert, van een machtsvacuüm is geen sprake.

Artikel 34 van het toezichtsdecreet van 28 april 1993 bepaalt duidelijk dat pas een regeringscommissaris gestuurd kan worden na een termijn bepaald in een waarschuwing, indien geen gevolg wordt gegeven aan die waarschuwing. Wat men daarover zegt, klopt dus niet.

Uitzonderlijk kan een burgemeester van buiten de gemeenteraad benoemd worden. De deputatie moet wel eerst vaststellen dat de gemeenteraad er niet in slaagt om een kandidaat uit de raad voor te dragen. Als de deputatie dat vaststelt, moet ze de minister van Binnenlandse Aangelegenheden in een unaniem en gemotiveerd advies voorstellen een kandidaat van buiten de raad voor te dragen. Die persoon moet minimum 25 jaar zijn en wonen in de gemeente waar hij of zij de eed aflegt. Dat zijn de formele voorwaarden. Ik zal geen uitspraken doen over personen.

Antwerpen heeft de opdracht gekregen om de rekeningen van 2001, die al zijn goedgekeurd maar nog niet aan de gouverneur zijn bezorgd, zo spoedig mogelijk over te maken aan de gouverneur. Ik heb het besluit over de representatiekosten opgevraagd.

Sommigen insinueren dat SIF-middelen doelbewust en met mijn openlijke goedkeuring zijn misbruikt. Ik heb uiteraard geen zicht op alle facturen, maar laat ze onderzoeken. Ik zal daarover verantwoording afleggen.

De gemeentewet zegt niets over de functie van formateur. Ik beschouw de formateur als een persoon die probeert alle partijen samen te brengen om samen naar een oplossing te zoeken. Ik vraag het Vlaams Parlement uitdrukkelijk het vertrouwen in mijn beleid, mijn keuzes en de houding die ik heb aangenomen. (*Applaus bij CD&V, VLD, sp·a, VU&ID en AGALEV*)

De heer Filip Dewinter : Minister Van Grembergen verschuilt zich achter allerhande formaliteiten en keert de rollen om. Zelf doet hij niets en de oppositie die vraagt om de wet toe te passen is ondemocratisch. De zelfverklaarde democraten geven er blijkbaar de voorkeur aan de situatie te laten verrotten.

Minister Van Grembergen weigert een regeringscommissaris te sturen. Hij laat de chaos bestaan opdat Patrick Janssens burgemeester zou kunnen worden. De heer Janssens heeft hem ongetwijfeld al gefeliciteerd en verzekerd dat hij een plaatsje krijgt op sp·a-Spirit-lijst. (*Samenspraken en opmerking van de heer Lauwers*)

Uw plaats is ook verzekerd. Wees gerust.

De heer Herman Lauwers : U insinueert dat ik daar ook bij betrokken ben. Ik eis dat u die woorden terugtrekt.

De heer Filip Dewinter : U voelt zich blijkbaar aangesproken. Ik heb uw naam nochtans niet uitgesproken.

De voorzitter : U hebt tot de heer Lauwers gezegd : Uw plaats is ook verzekerd.

De heer Herman Lauwers : U verwijt ons een spelletje te spelen omwille van de lijstvorming. Schandalig. *(De heer Lauwers verlaat het halfroond)*

De heer Filip Dewinter : Uiteraard doet minister Van Grembergen dat. Zijn verrottingsstrategie mag niet los gezien worden van zijn plaats op de sp-a-Spirit-lijst. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Graag een beetje meer respect en minder show. Houdt u bij uw interpellatie.

De heer Filip Dewinter : Houdt u zich liever aan uw voorzittersrol.

Niemand van de meerderheid heeft een verklaring afgelegd. Er is stilte op alle banken. *(Applaus bij het VB)*

Het zou logisch zijn dat de meerderheid in de stad Antwerpen het gezond verstand heeft om een stap opzij te zetten en de kiezer aan het woord te laten. De minister zegt dat de politieke wil aanwezig is om als meerderheid te functioneren. Die wordt gegarandeerd aangezien er een ondemocratisch cordon sanitaire is tegen de grootste partij in Antwerpen. Men moet aan mij geen lessen geven in democratie. We zien de democratie in Antwerpen aan het werk. De kiezer kan alleen nog kiezen tussen de partijen van het gesjoemel en de partij die de corruptie bestrijdt. Die keuze zal op 18 mei worden gemaakt.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Penris werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld. Door de heer Vermeiren werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk vrijdag 21 maart 2003 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens de volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET

Inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Vanmiddag heeft de heer Dewinter bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan voor het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

Is het Parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ? *(Instemming)*

Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003 onmiddellijk wordt behandeld. *(Instemming)*

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Filip Dewinter : De enige mogelijkheid om uit de diepe crisis te geraken is dit nooddecreet goed te keuren. Als er aan het probleem geen democratische oplossing wordt geboden, dan vrees ik dat de democratie een deuk krijgt. Er is slechts een mogelijkheid, namelijk het woord geven aan de kiezer.

Aangezien de minister niet wenst op te treden en de meerderheidspartijen er niet in slagen om een concrete oplossing te bieden, dienen er op 18 mei gemeenteraadsverkiezingen in Antwerpen te worden georganiseerd. Ik vrees dat er geen ander alternatief is. De politieke verantwoordelijkheid van de individuele bestuurders en van de politieke partijen is verpletterend. Het is niet legitiem om dezelfde partijen aan het bewind te plaatsen. Er moet worden nagegaan in hoeverre het wenselijk is om gemeenteraadsverkiezingen te organiseren. Patrick Janssens heeft een paar dagen geleden zelf verklaard dat de verkiezingen op 18 mei gemeenteraadsverkiezingen worden. Dat zou een slechte zaak zijn voor paars-groen. Daarom dient men in het eigenbelang de twee van elkaar te scheiden. Men dient duidelijk te maken dat er enerzijds federale verkiezingen zijn en anderzijds gemeenteraadsverkiezingen in Antwerpen. Dit voorstel moet als muziek in de oren klinken van de vertegenwoordigers van paars-groen en van CD&V. De oppositie kan er onmogelijk tegen zijn dat de kiezer wordt geraadpleegd. Dat is de essentie van de democratie en de enige uitweg uit deze nefaste crisis.

Ik stel vast dat minister Van Grembergen blijkbaar belangrijkere verplichtingen heeft.

De heer Francis Vermeiren : Minister Van Grembergen heeft zich verontschuldigd. Dit is een voorstel en het werk van het parlement, waarvoor hij het grootste respect heeft.

De heer Filip Dewinter : De bedoeling van dit voorstel is duidelijk. Ik kan me niet voorstellen dat men zich verzet tegen het feit dat de kiezer het laatste woord krijgt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET

Bescherming van het leefmilieu door verontreiniging door meststoffen

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 2, 4bis, 6, 6bis, 7bis, 7ter, 8bis, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26, 27bis en 30 en over de artikelen 2, 6, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26 en 30 van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de

bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

De heer Jos De Meyer : Amendement 34 bij artikel 23 geeft uitvoering aan de resolutie die in januari werd goedgekeurd in de plenaire zitting van het Vlaams Parlement.

De heer Jef Van Looy : Amendement 39 betreft de decretale vastlegging van de evaluatie. We vragen dat er vóór 1 oktober van dit jaar een evaluatierapport zou worden ingediend, zodat er nog dit najaar een evaluatie zou moeten gebeuren, iets wat de meerderheid al drie jaar vraagt.

De heer Frans Wymeersch : We onthouden ons bij de stemming over amendement 39 omdat de evaluatieperiode die werd gevraagd door de heer Denys veel korter is dan die in het amendement. We stellen voor dat de heer Denys een subamendement indient om de evaluatietermijn vast te leggen op 1 mei.

- *De amendementen worden niet aangenomen.*
- *De artikelen 2, 6, 9, 14, 19, 22, 23, 24, 26 en 30 worden aangenomen.*

De heer Paul Van Malderen : Ik heb een stemafpraak met de heer Stassen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb een stemafpraak met de heer van Vaerenbergh.

De heer Eric Van Rompuy : We hebben al enkele keren kunnen vaststellen dat de meerderheid niet in aantal was voor de stemming, maar we hebben dit niet willen uitspelen. Vanaf volgende week moet de meerderheid daarvoor niet meer op onze goodwill rekenen, zeker niet in de periode vóór de verkiezingen wanneer heel wat leden wellicht niet aanwezig zullen zijn.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

- *Het ontwerp van decreet wordt met 60 stemmen tegen 46 bij 2 onthoudingen aangenomen.*

VOORSTEL VAN DECREET

Inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heren Dewinter en Penris tot inrichting van een vervroegde gemeenteraadsverkiezing voor de stad Antwerpen op 18 mei 2003.

- *Het voorstel van decreet wordt met 19 stemmen tegen 90 niet aangenomen.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Containerklassen en wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Dijck, Vandenbroeke en De Meyer tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Van Dijck in

commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

– *De met redenen omklede motie wordt met 48 stemmen tegen 61 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.*

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Demeulenaere, Sannen, Van Nieuwkerke en Callens tot besluit van de op 27 februari 2003 door de heer Van Dijck in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het lesgeven in zogenaamde containerklassen en de wachtlijsten bij de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

– *De met redenen omklede motie wordt met 59 stemmen tegen 29 bij 22 onthoudingen aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 26 maart 2003 om 10 uur en 14 uur. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 18.25 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Chris Vandebroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Patrick Hostekint : gezondheidsredenen ;

Johan Sauwens, Guy Sols, Etienne Van Vaerenbergh : buitenslands ;

Sven Gatz : ambtsverplichtingen ;

Riet Van Cleuvenbergen : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Rufin Grijp, Julien Librecht, Jos Stassen, Jacques Timmermans, Walter Vandenbossche.

